

Petr Pavel jako Princezna koloběžka - dnes tvrdí, že okupaci neschvaloval, dříve pak: „Posměch ve škole ze strany spolužáků pro mou obhajobu našich přátel mne v názoru pouze utvrdil.“

Autor: Podivný pán

Máme za sebou další výročí **21. srpna 1968**. Dlouhé roky jsem sledoval, jak ho velká média (v čele s „veřejnoprávní“ Českou televizí) statečně ignorovala, případně bagatelizovala. Stejně jako vládní politici, zleva napravo, a spolu s nimi i všichni dnešní prorežimní svazáci a politicky uvědomělá kulturní fronta. Téměř nikoho to datum a události s ním spojené nezajímaly. To se opakovalo až do roku 2014, kdy americké tajné služby ze zjištěných důvodů aktivizovaly své pohůnky v zemích za bývalou Železnou oponou a přikázaly jim šířit ostrou protiruskou propagandu. Najednou, jako mávnutím kouzelného proutku, se 21. srpen opět dostal do mainstreamových zpráv a začalo se zuřivě mávat zařatou pěstičkou směrem na Východ. **Plebs musí vědět, s kým už se nemá kamarádit.**

Plodem této pokrytecké politiky je i **současný prezident**, který 21. srpna vystoupil s procítěným projevem. Přitom to byl on, kdo ještě na konci 80. let, už jako dospělý, okupaci z roku 1968 ochotně **schvaloval**. I méně bystrým jedincům v československé společnosti tehdy docházelo, že vládnoucí komunistický režim kráčí pomalým, ale jistým krokem do propadliště dějin. Jen komunista tělem i duší mohl na konci 80. let stále ještě věřit ve vítězství socialismu, adorat příchod vojsk Varšavské smlouvy, a dobrovolně se hlásit na pozici režimního rozvědčíka v týlu nepřítele. A nejenom to. Díky svým neoblomným komunistickým postojům a houževnatému politickému aktivismu se dnešní prezident těšil mezi svými tehdejšími soudruhy i nadřízenými veliké důvěry, a proto získal i post předsedy místní buňky KSČ pro budoucí rozvědčíky. Já osobně bych se vůbec nedivil, kdyby takový ideově pevný a oddaný kádr pracoval pro Kreml úspěšně dodnes.

Každopádně, ani Škvorecký nebo Hašek by nedokázali ve svých satirách vymyslet větší absurditu: armádní bolševický kádr a upřímný obhájce okupace roku 1968 (taková věrná

kopie legendárního rotného Maňase), navíc trénovaný na agenta-rozvědčíka, vám 21. srpna pronáší protiokupační projev, coby „prozápdní“ prezident. Československý agent **Köcher**, který opakovaně obalamutil detektor lži a dotáhl to až do CIA, musí nad výkonem PePy jen uznale kývat hlavou. Vševypovídající ukázka trapnosti a směšnosti současného režimu. Včetně jeho představitelů, svazáků a kulturní fronty, kteří si reálného „Maňase“ dobrovolně vybrali za svého morálního vůdce. Jak příhodné...

Co tu máme dál? Státní ministr propagandy **Otakar Foltýn**, další z dlouhé řady veřejně činných židovských míšenců a radikálních sionistů. Kterí přežití milovaného státu Izrael spojují s udržení světové nadvlády Washingtonu a zničením všech jeho geopolitických nepřátel. Se svým ministerstvem pravdy nám k výročí srpnové okupace připravil **fenomenální kampaň**, z níž se na zadek posadí nejenom „svině“ a dezoláti mého ražení, nýbrž i všichni RuSSáci na východ od Vltavy: Běž domů, Ivane! Oj! Jakmile v Praze zazněl 21. srpna tento zvučný, bojovný vzkaz, byl jsem svými pobočníky informován o okamžitých pozitivních výsledcích. Nejméně dva rusky mluvící Ukrajinci si prý z leknutí sbalili svých pár švestek a kvapně se vydali, i se svými nedopitými lahvemi, z Václaváku na Příkopy. Velká gratulace, Oto! Za těch 13 milionů to rozhodně stálo! Ba co víc, statečná kulturní fronta si díky tobě mohla na ulici vesele zahýkat a RuSSáci se nyní třesou strachy – a to je hlavní.

Ostatně, strach jim jistě nahnal i další z výše zmíněných židovských míšenců a radikálních sionistů, zasloužilý režimní ideolog Vladimír Votápek. Ten dostal slovo o víkend, před blížícím se výročí srpnové okupace, na profláklých **Seznam Zprávách**. Proradným RuSSákům tam dal co proto. V rozhovoru se ostatně tak trochu utrhl ze řetězu. A tím nemyslím jeho přímou kritiku vedení Evropské unie a ČR, což dnes běžnému smrtelníkovi okamžitě vynese označení za svini, zombíka, a vlastizrádného šířitele kremelské propagandy. Zanícený fanatik Votápek si dovilil zajít ještě dál, uvědomujíc si závažnost okamžiku a nutnost přežití Impéria. Porušil přitom všechna dosud platná pravidla pro západní propagandisty (vše konáme v zájmu universálního Dobra, svobody, demokracie, lidských práv, bla bla bla...) a českému čtenáři bez omezení prozradil syrovou realitu konfliktu na Ukrajině.

„Já tady vidím naprostý nedostatek aktivity ze strany politiků. Jsem z toho opravdu zoufalý. Zatím to vypadá tak, že Ukrajinci tahají kaštany za nás z ohně a my jim v tom pomáháme mnohem méně, než bychom mohli a měli. Tady nejde jenom o to, že zvítězí Ukrajina. Díky tomu zachráníme světový řád. A pro Česko je životním zájmem, abychom ho ubránili. Pokud se rozpadne světový řád a to, co říká Rusko nebo Čína, že bude multipolární světový řád a ta spravedlnost nebude diktována jenom z jednoho centra, tedy z Washingtonu, to jinými slovy znamená, že oni si budou moct dělat, co chtějí.“

Z ne úplně světlých zítřků lehce nervozní Votápek potvrzuje dlouhodobě známé veřejné tajemství, že dnešnímu světu diktátorsky vládne Washington, který všem ostatním „diktuje spravedlnost“ (bravo, úžasný *terminus technicus*). A varuje nás, že hrozí katastrofa – že by

tento diktát jedné Strany mohl skončit. Že by se světová politika mohla multipolarizovat. Že by se na světovém politickém kolbišti mohly objevit i jiné politické síly, s jinými politickými názory. Hrůza!!! To by byl přeci konec naší staré dobré západní Demokracie! Západní Demokracie, v níž nám vládne pouze jediná (americká) Strana, jediná „pokroková“ ideologie, diktující jedinou svatou pravdu. Strana, která si tři dekády užívala roli světového hegemonu a doslova si dělala co chtěla. To by tak hrálo, aby její nadvládu nyní zpochybňovaly nějaké rozvratné živly. My si světový řád rozvracet nenecháme, soudruzi!

Co dodat závěrem? Kdo žil na konci 80. let a byl už dost vyzrálý na to, aby vnímal tehdejší politickou situaci, náladu ve společnosti a „**strategickou komunikaci**“ Strany a vlády, musí si neodvratně všimnout nápadných shod s dnešním, stejně ideologicky i osobnostně vyčpělým a tragikomickým režimem. Jeho neodvratný konec se blíží. A s ním se blíží i konec všech těch svazácky i rasově uvědomělých Foltýnů, Votápků, Xindlů Doležalů, Bobů Kartousů, Honzejků, Neffů, Hřebejků, Fridrichových, Tachecích, Holubových, a mnohých dalších Nečechů, kteří dnes – stejně jako kdysi jejich soudruzi a soudružky u nás i jinde – okupují veřejný prostor a vědomě otravují nenáviděnou většinovou společnost šířením nepřátelské propagandy. Nejenom 21. srpna.

Psáno pro Dělský potápěč